

MRAVENEČEK NEWS

Jaro, léto, podzim, zima to je celý rok, stejně letos jako

loni taky napřesrok. Po jaru je vždycky léto, podzim po létu a nežli se nadějeme zima už je tu! A dokonce je téměř skoro po ní

Ano, ano, jak pravdivá jsou slova z písničky, kterou s dětmi rádi zpíváme! A nežli se nadějeme, profrčí celý den, měsíc, rok..... My dospělí bychom chtěli čas zastavit nebo alespoň pozdržet, ale děti jsou naopak nedočkavé, nechtějí být malí ale velcí, nechápou co to je být trpělivý, žijí okamžikem a naplno! Paradoxně je čas strávený v dětství později chápán jako ten nejpomaleji plynoucí, nejklidnější a nejbezstarostnější

I nám učitelům z Mravenečka čas od začátku letošního školního roku rychle utekl, a proto se v tomto bulletinu pokusíme navrátit trošku zpět a připomenout vám alespoň něco, co jsme společně s dětmi ve školce prožili, co se událo a co se děti naučily.

Září bylo jako obvykle věnováno společnému sžívání, vztahům mezi sebou, ale taky pravidlům, které k tomu, aby nám to spolu pěkně šlo, hodně napomáhají. Učili jsme se jména dětí s Mravenečkem popletou, a proč je dobré poslouchat, nám letos pomohla porozumět pohádka o Budulínkovi. V září jsme si ještě za pěkného počasí ozdobili na zahrádce šanony na budoucí výtvary, tentokrát barevnými tisky. Dalším tématem září bylo, že všechno má svůj čas. Je čas na hraní, na jídlo a odpočinek, na procházku, zpívání, malování, ale i spánek. Povíдали jsme si také, kam sluníčko v noci zmizí. Pro jistotu jsme si krásná sluníčka namalovali a ozdobili tiskátky z brambor a špuntů. Děti se za pomoci písničky v září učily dny v týdnu a starší se seznamovaly i s hodinami. Hra „Honzo vstávej, kolik je hodin“, byla v té době u dětí na denním pořádku. Dalším zářijovým tématem byla rodina. Ilustrační pohádkou se stala tentokrát pohádka O veliké řepě. Děti vytvářely koláž rodiny nebo třeba rodokmen. Konec září byl ve školce ve znamení dopravních prostředků. Celá školka byla doslova zaplavena různými kolejiemi, silnicemi, přistávacími plochami a nejrůznějšími „vehikly“, včetně doprovodných zvuků. Děti byly tvořivé a vynalézavé. Velmi se osvědčila stavebnice Kapla, ale i lego či různé dřevěné kostky. Na téma dopravy jsme vytvářeli prostorovou koláž, značky, semaforey, řídičský průkaz, využívali jsme dramatizaci ...

Jako každoročně jsme i letos v září zahájili naše cvičení v sokolovně. Sataličtí sokolové se o sokolovnu dobře starají a tak přibylo kromě nových šaten a toalet i další nové nářadí a cvičební pomůcky, které nám cvičení zpestřují. Děti začínají svou hodinku v Sokole vždy básničkou – *Dobrý den, dobrý den, dneska máme krásný*

den, ruce máme na tleskání, nohy máme na dupání, dobrý den, dobrý den, dneska zlobit nebudem, ale hezky si to užijem . Následují pohybové hry na zahřátí, rozcvička a cvičení na náradích, většinou jako „opičí dráha“ či s pomůckami – míči, švihadly, obručemi apod.

19. 9. začalo pro předškoláčky plavání. Všechny děti se velice rychle a statečně vypořádaly s počáteční bázni a ostychem a i ti „nejzarytější“ suchozemci se už nebojí a všichni dělají velké pokroky.

V polovině září začal našim předškoláčkům i Maxík, který je od té doby provází odpoledne téměř každý den. Ne vždy se jim chce plnit předškolácké úkoly, ale škola se blíží a je třeba se na ni připravit. Děti se učí

soustředění, trénují koordinaci, paměť, uvolňují ruce, procvičují grafomotoriku apod. Od září již udělaly velký kus práce a pokroky jsou velmi znát.

Tématem **října** byl především podzim v celé své pestrosti. Úroda na poli a na zahrádce, změny v přírodě, stěhovaví ptáci, barvy podzimu, chutě a vůně. Tento měsíc jsme procvičovali především naše smysly. Ochutnávali jsme, očíhávali, pozorovali, nakukovali do zahrádek, foukali jako větřík či fičeli jako víchř při dechových cvičeních . V říjnu jsme si povídali co je zdravé a co nám prospívá a jak to může dopadnout, když sníme dobrot moc nebo smícháme vše dohromady, jako když kočička s pejskem vařili dort! Velkou pozornost jsme v říjnu věnovali barvám – malí se je učili rozeznávat, větší hledali odstíny, společně jsme je míchali apod. Ve „výtvarce“ jsme vytvářeli například koláž traktoru na poli, učili se tupovat a vykrývat plochy při tvorbě podzimního stromu či obdivovali hru barev při jejich rozpíjení do mokrého podkladu při tvorbě podzimních listů.

V říjnu odstartovaly tradiční oslavy narozenin, kterých jsme od té doby oslavili ve školce již několik. Věříme, že různé oslavy a tradice napomáhají k soudržnosti, kamarádství a sounáležitosti a tak jsou již nedílnou součástí našeho života ve školce.

Koncem října nám Toníkův tatínek uspořádal malý „workshop“ origami, který měl u dětí velký úspěch.

Říjen byl tradičně po americku zakončen Halloweenem. Povídali jsme si o strachu a jak se nebát. Svoji statečnost si pak děti mohly vyzkoušet v sokolovně při „strašidelné“ halloweenské stezce.

Nedílnou součástí našich programů ve školce jsou i písničky a básničky, kterých se děti na podzim mnoho nových i staronových naučily – Tažní ptáci, Princeznička na bále, Měla babka, Foukej, foukej větříčku, Dešťové kapičky, Vzal si mrak, Prší, prší, Leze, leze brouk a mnoho dalších.

Hlavními tématy **listopadu** bylo počasí a jeho proměny, jak se co dělá a historie Satalic. Počasí jsme zkoušeli ztvárňovat s dětmi nejen výtvarně, ale třeba i pomocí orfových nástrojů, dramatizací či pokusy. V tématu, jak se co dělá a z čeho, jsme se zaměřili na cukr a celý proces jeho výroby. Ve finále jsme si vytvářeli vlastní cukrovinky a dortíky z modelovacího těsta. Velký zájem projevily děti i o historické události a pověsti Satalic. Nejprve jsme si povídali o satalické kapličky - *"zde jednou projížděla hraběnka Šporková a poblíž tohoto místa byla stížena porodními bolestmi a šťastně se jí narodilo dítě. Z vděčnosti ke sv. Anně, kterou v tuto hodinu vzývala jako patronku ku pomoci, složila slib, že tuto malou kapličku rozšíří a vyzdobí, aby mohla sloužit bohoslužebným úkonům. Svůj slib splnila."* Prohlíželi jsme si dobové obrázky, jak se lidé

oblékali, čím jezdili, jak žili apod. Samozřejmě jsme kapličku dobře prozkoumali i v terénu a později ji nakreslili. Starší děti vytvořily dokonce jakýsi kreslený komiks této pověsti. Dalším neméně

poutavým příběhem bylo povídání o náletu Američanů na německé tanky poschovávané v satalickém háji těsně před koncem Druhé světové války. Prohlíželi jsme si dobové obrázky, navštívili jsme pomník padlým, povídali si o vojácích, válce a třeba i o tom, jak se zastávat slabých, co dělat, když mi někdo ubližuje a jak se usmířit.

V prosinci jsme se zaměřili nejprve na zvířátka v lese, a jak se připravují na zimu. Před Mikulášem se naopak děti připravovaly na jeho příchod, učily se vehementně básničky a snažily se nezlobit, přestože věděly, že žádné čerty do školky

nepustíme

. Hned po Mikuláši jsme si povídali o tom, jak se slaví Vánoce v Rusku a jak v Americe, a zároveň jsme se dozvěděli, jak to v těchto zemích vypadá, jak se tam mluví, co se tam jí apod. Samozřejmě, že nakonec nechyběl ani biblický příběh o narození Ježíška. Na závěr jsme si připomněli některé české vánoční zvyky a pouštěli si lodičky ve skořápkách se svíčkami. Celý prosinec se děti snažily také pilně cvičit na vánoční besídku. Je to pro ně vždy velká událost, když mohou rodiče, prarodiče i sourozenci přijít do „jejich“ školky a moc se na to těší. Doufáme, že i Vám se setkání ve školce a vánoční tvoření s dětmi líbilo a těšíme se již na další setkání při letní zahradní párty. Moc děkujeme mnohým z vás za finanční podporu na nákup dárků pro děti pod stromeček. Kromě toho nám „Ježíšek“ nadělil i novou myčku na nádobí a elektronické piano, které zvláště paní učitelka Petra ráda a s chutí využívá při učení nových písniček.

Počátkem ledna jsme si potřebovali po vánočním hodování trochu zasportovat. K tomu se výborně hodilo téma zimní sporty. A že se nejedná jen o hokej a lyžování se děti přesvědčily na vlastní oči ve videu a při prohlížení obrázků ze zimních olympijských her. Dokonce jsme si i vlastní olympijské satalické hry v sokolovně uspořádali a předběhli jsme tak i Pchjongčchang. A že disciplíny byly opravdu náročné, o tom se můžete sami přesvědčit na fotkách. V rámci tématu jsme vyráběli olympijské pochodně, dresy s olympijskými kruhy či lyžaře s mechanickým pohybem. Doufáme, že i naši sportovci budou

v Jižní Koreji bojovat stejně udatně jako my a přivezou cenné kovy . Přestože ani v lednu do Prahy žádná pořádná zima nedorazila, děti ve školce nebyly tak docela o třesuté mrazy a opravdovou zimu ochuzeni. Lednová témata - zima v Tibetu a Nepálu a zvláště pak na Mont Everestu či v Arktidě nás zavedla do opravdu chladných končin Země. Jak tam lidé žijí, kde bydlí, co jedí a jak se oblékají a zda tam jsou i nějaká zvířata – o tom všem jsme si v lednu nejen povídali. A abychom se trochu ohřáli, podívali jsme se na chvíli k protinožcům do Austrálie a s překvapením zjistili, že tam je teď léto v plném proudu a i o Vánocích se sněhu ani ledu nikdo bát nemusí. Zato nás zaujala zvířata jako třeba klokani či podmořští živočichové na korálových útesech, o kterých jsme se dozvěděli opravdu velmi zajímavé věci.

A co nás čeká v únoru? Máme se na co těšit! Ale to již prozradíme v dalším bulletinu!

